

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság

12.K.21.758/2008/15. szám.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A bíróság a Fekete Ügyvédi Iroda (6000 Kecskemét, Hoffman J. u. 5/A. szám alatti székhelyű, ügyintéző: dr. Fekete Csaba ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (**felperes címe** szám alatti székhelyű) **felperesnek**, dr. Kinyó Krisztina jogtanácsos és dr. Tolna Péter fogalmazó által képviselt **alperes neve** (**alperes címe** szám alatti székhelyű) **alperes** elleni illetékügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság felperes keresetét e l u t a s í t j a .

Kötelezi felperest, fizessen meg az államnak az adóhatóság felhívására - az ott közölt módon és időben - 7.000,- (Hétezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Kötelezi továbbá, fizessen meg alperesnek tizenöt napon belül 20.000,- (Húszezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A bíróság a következő tényállást állapította meg:

Felperes a 2003. március 19-én kelt szerződés tanúsága szerint 600.000,- forint kölcsönt adott **K. N.** magánszemély részére a ... forgalmi rendszámú Mercedes 209 D típusú gépjármű megvásárlásához. Ugyanezen nap opciós szerződést kötöttek a kölcsönszerződés biztosítékeként.

Az adós fizetési kötelezettségének többszöri felszólítás ellenére sem tett eleget, ezért a kölcsönszerződés 2003. június 30-án felmondásra került, majd felperes 2003. július 19-én, az opciós szerződésre alapozottan vételi jogát gyakorolta. A vételi jog gyakorlására jogosult személyként a **kft.**-t jelölte ki.

Ezt követően felperes és a vételi jog gyakorlására kijelölt társaság között 2004. március 22. napján adásvételi szerződés kötött, mellyel a vevő a gépjármű tulajdonjogát megszerezte, majd utóbb a gépjárművet egy magánszemély részére továbbértékesítette.

Az **elsőfokú hatóság** megismételt eljárás keretében vizsgálta a gépjármű nyilvántartás adatait, majd 3743678761. számú határozatával felperest 71.952,- forint gépjármű után fizetendő illeték, míg a vagyonszerzés bejelentésének elmulasztása miatt 21.000,- forint mulasztási bírság megfizetésére kötelezte felperest.

Indokolásában kiemelte, hogy az 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 24.§ (1) bekezdése értelmében a gépjármű tulajdonjogának megszerzése esetén illetékfizetési kötelezettség keletkezik. Az okmányiroda tájékoztatása szerint felperes 2003. július 19-től 2004. március 22-éig a gépjármű tulajdonosa volt, így illetékfizetésre kötelezett.

Az adózó a vagyonszerzéssel kapcsolatos bejelentési kötelezettségét elmulasztotta, tévesen állította, hogy a gépjármű nem volt tulajdonában, ezért az Art. 172.§ (12) bekezdése alapján mulasztási bírság fizetésére köteles.

A határozat ellen felperes fellebbezéssel élt, hangsúlyozva, hogy a Ptk. 373.§ (4) bekezdése alapján a **kft.**-t jelölte ki a vételi jog gyakorlására, aki ezt elfogadta. A tulajdonjog a magánszemély tulajdonostól közvetlenül a társaságra szállt át. A hatósági nyilvántartásban tulajdonjoga tévesen szerepelt.

Hivatkozott a 35/2000.(XI. 30.) BM rendelet 16. számú mellékletének II. pontjára, amely a tulajdonosváltás nyilvántartásba vételéhez szükséges okiratokat sorolja fel. A tulajdon-átruházásról okirat nem került kiállításra, számla nem áll a rendelkezésre, így álláspontja szerint tulajdonjoga nyilvántartásba vétele sem történhetett volna meg. Megjegyezte, hogy a nyilvántartásba való bejegyzés nem keletkezteti, csak rögzíti a gépjármű tulajdonosának személyét.

A fellebbezés alapján eljáró alperes 3743862120. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Határozatában idézte a Ptk. vételi joggal kapcsolatos előírásait, kiemelve, azzal, hogy felperes a vételi jog gyakorlására más személyt jelölt ki, még a vételi jog jogosultja maradt. A gépjármű tulajdonjoga az adós magánszemélyről közvetlenül a **kft.**-re nem szállhatott át. A vételi jog esetén az adásvétel egyoldalú nyilatkozattal jön létre, a szerződés megkötésének napja a vételi jog bejelentésének napja, a tulajdonszerzést tanúsító okirat pedig a vételi jog gyakorlásának bejelentését igazoló okirat.

Megjegyezte, amennyiben felperes a gépjármű tulajdonjogával nem rendelkezett volna, úgy a későbbiekben megkötött adásvételi szerződés érvénytelen lenne és további személyek tulajdonjoga sem lett volna bejegyezhető a nyilvántartásba.

Felperes a gépjármű tulajdonjogát 2003. július 19-én megszerezte, a vagyonszerzési illetékekkel kapcsolatos bejelentési kötelezettségét elmulasztotta. Az illetékfizetési kötelezettsége az Itv. 18.§ (1) bekezdése alapján fennáll. Mulasztása pedig bírság fizetésére kellett kötelezni, melynek körében az alapul szolgáló tényeket, körülményeket az elsőfokú hatóság mérlegelte.

Alperes határozatát felperes törvényes határidőn belül keresettel támadta, kérvén annak felülvizsgálatát, eredményeképpen a határozat megváltoztatása mellett a kiszabott illeték és mulasztási bírság törlését.

Keresetlevelében megismételte fellebbezési indokait, rámutatva, hogy alperes sajátosan értelmezte az irányadó jogszabályi előírásokat akkor, amikor egy téves okmányirodai bejegyzés alapján fizetési kötelezettségét megállapította.

A vételi jog jogosultjaként kijelölt társaságra szállt át közvetlenül a gépjármű tulajdonjoga, azaz felperes a gépjármű tulajdonjogát nem szerezte meg. Szükségtelen volt a tulajdonjog-átruházásra adásvételi szerződést kötni, lévén a **kft.** a gépjármű tulajdonjogát a vételi jog kijelölés elfogadásával és gyakorlásával közvetlenül szerezte meg. Ezen körülményekre alapozottan sem a vagyonátruházási illeték, sem a mulasztási bírság jogalapja nem áll fenn.

Felperes keresete n e m alapos.

A per tárgyát alperes határozatának felülvizsgálata képezte a Pp. XX. fejezet által szabályozott közigazgatási per keretében. A bíróság ítéletével arról döntött, hogy alperes határozata a keresettel támadott körben megfelel-e a törvényesség követelményeinek, azzal kapcsolatosan érdemi döntésre kiható jogszabálysértés megállapítható-e.

A bíróság az alábbiakat emeli ki:

A jogvita lényegét az képezte, felperes, mint a vételi jog gyakorlója a csatolt okiratok alapulvételével kötelezhető-e a perben érintett gépjármű megszerzése miatt visszterhes vagyonátruházási illetékre, illetve a vagyonszerzéssel kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt mulasztási bírság megfizetésére.

Az Itv. 3.§ (3) bekezdés a) pontjából fakadóan *a visszterhes vagyonátruházási illetékkötelezettség a szerződés megkötése napján keletkezik.*

Gépjármű tulajdonjogának megszerzése visszterhes vagyonátruházási illetékfizetési kötelezettséget keletkeztet [Itv. 18.§ (1) bek., (2) bek. d) pont].

A gépjármű tulajdonjogának megszerzése esetén az illeték mértékét az Itv. 24.§ (1) bekezdése határozza meg.

A 2002. március 19-én kelt vételi szerződés 6. pontjában foglaltak szerint felperes, mint vevő az eladóhoz intézett egyoldalú írásbeli nyilatkozatával gyakorolhatja vételi jogát, melyet az eladó akként ismer el, hogy az adásvételt ennek alapján megtörténtnek kell tekinteni, tulajdonjoga a gépjárműre megszűnik. Vételi jogát felperes 2003. július 19-én gyakorolta, az okmányiroda erre alapozottan a járműnyilvántartásba tulajdonjogát feltüntette. Tulajdonjoga mindaddig fennállt, amíg 2004. március 22-én közte és a vételi jog gyakorlására kijelölt társaság között adásvételi szerződés létre nem jött, amely eredményeképpen a gépjármű-nyilvántartásban is változott a nyilvántartott tulajdonos személye.

A felperes valóban nem volt elzárva attól, hogy a vételi jog gyakorlására jogosult személyét kijelölje [Ptk. 375.§ (4) bek., 374.§ (5) bek. és 373.§ (4) bek.]. Az illetékügyekben eljáró hatóságnak kizárólag az képezhetette feladatát, vizsgálja, hogy a tulajdonszerzés megtörtént-e, ehhez képest az illeték kiszabására kinek a terhére van lehetőség. Az azonban nem, hogy felperes a vételi jog gyakorlását milyen módon, kinek engedte át, illetve milyen megfontolásból kötött a gépjárműre utóbb adásvételi szerződést. Az okmányiroda által vezetett gépjármű-nyilvántartás közhiteletű, melynek adattartalmát ellenkező bizonyításáig valónak kell elfogadni.

Felperes nem volt elzárva attól, hogy az esetleges téves bejegyzésre alapozottan hatósági eljárást kezdeményezzen, mindaddig azonban, amíg a nyilvántartásban tulajdonjoga feltüntetését nyert, e tény az illetékügyben eljáró hatóságnak kötelezően figyelembe kell vennie.

A felperes által választott szerződéses konstrukció eredményezte azt, hogy tulajdonjogát a járműnyilvántartásba 2003. július 19-e és 2004. március 22-e közötti időtartamban feltüntették. A jogváltozás átvezetését megelőzően azonban az Itv. 76.§ (1) bekezdése szerinti visszterhes vagyónátruházási illetéket elmulasztotta megfizetni, amelyre az illetékügyekben eljáró hatóság jogszerűen kötelezte. Bejelentési kötelezettsége elmulasztása mulasztási bírság kiszabását is maga után vonta (Itv. 82.§). A hatóság a mulasztási bírság meghatározásakor az Art. 172.§ (1) bekezdésében meghatározott bírságmérték szem előtt tartásával, a 172.§ (12) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkörében eljárva, a feltárt tényeket, körülményeket okszerűen mérlegelve határozott a mulasztási bírság mértéke felől.

Összegezve, jogszerűen járt el alperes akkor, amikor a gépjármű tulajdonjogának megszerzése miatt felperest visszterhes vagyónátruházási illeték fizetésére kötelezte, illetve mulasztása miatt bírságot szabott ki.

A keresettel támadott körben a bíróság alperes határozatát nem találva jogszabálysértőnek, a megalapozatlan keresetet elutasította.

Kötelezte a pervesztes felperest a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán lerovásra nem került kereseti illeték megfizetésére, melynek összegét az Itv. 42.§ (1) bekezdés a) pontjában megjelöltek mentén határozta meg, arra is tekintettel, hogy a perérték a 100.000,- forintot nem érte el.

Ezen túlmenően kötelezte a pernyertes alperes jogtanácsosi képvisellel felmerült költségeinek megtérítésére is, melynek összegét szintén a perértékre, a kifejtett munkára, a megjelenéssel felmerült költségekre, illetve a részbeni jogtanácsosi képviselőre alapozottan határozta meg [Pp. 75.§ (1) bek., 77.§, 78.§ (1) bek., 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bek. a) pont].

Miskolc, 2009. évi március hó 3. napján.

dr. Sperka Kálmán sk.
mb. bíró

A kiadmány hitel ul:

mb. tisztviselő